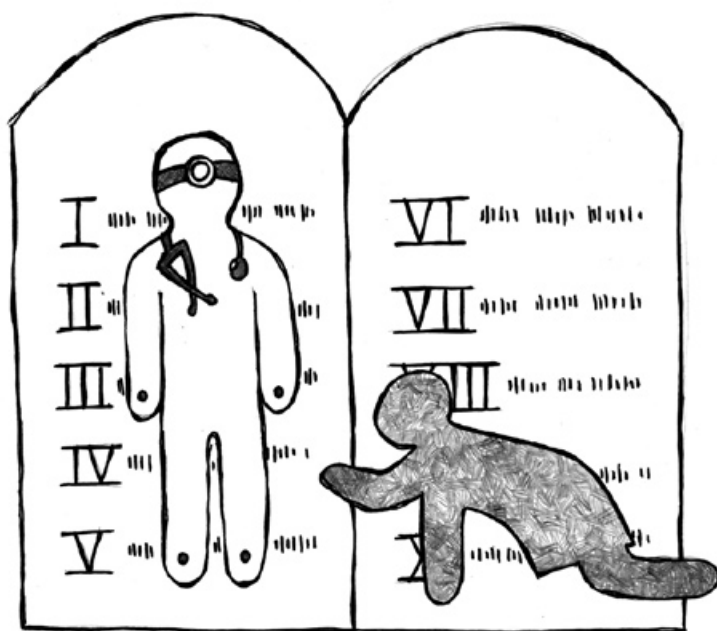

СЪБОТНИ ИЗЦЕЛЕНИЯ И КОРАВИ СЪРЦА

„И казвааше им: „ Съботата е направена за човека, а не човек за съботата. Следователно Човешкият Син е Господар и на съботата.“ (Марк 2:27,28)

Слуга на слугата

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Фил.:2:20,21

Марк пише своето евангелие, за да покаже, че Исус е слугата. Един слуга се характеризира с енергичност, активност, способност и сила. Марк набляга върху мощната работа на слугата повече от другите евангелисти. Какво очакваш ти от един слуга?

Да се държиш като слуга не е популярна концепция в нашата служеща на себе си култура. Нейният начин на мислене е: „Аз първо“. Светът дефинира величието като власт, притежания, престиж и позиция. Исус изяви величието като служене, а не като статус. „Служенето от любов е, което Бог ценя. Обикновеното следване на церемонии Го обижда. Така е и със съботата. Тя е замислена да води хората в общение с Бог.“

В Матей 12:11 Исус използва илюстрацията с овцата, паднала в яма, за да покаже, че правенето на добро в събота е приемливо и че е грешно да не направиш нищо, когато имаш способността да направиш нещо.

Ние пропускаме много случаи да служим, защото ни липсва чувствителност и спонтанност. Големите възможности не траят дълго. Те преминават бързо, а понякога никога не се връщат отново. Може да получиш само един шанс да служиш на този човек, затова се възползвай от момента.

Добродетелността на сърцето е за предпочитане пред ритуалите на сърцето. Случването на чудото в събота ни учи, че Исус е Господарят на съботата. Ако Той е господар на съботата, то той е господар и на целия закон, защото съботата бе знакът на Мойсеевия договор. Ние учим, че Исус е изпълнението на съботата и, че намираме почивка в Него. Можем също да научим за какво е съботата. Тя е за хората. Тя е за тях за да намират почивка. Тя не съществува за да затруднява живота на хората.

Един невероятен Божи слуга казва: „Прави всичкото добро, което можеш; чрез всички средства, с които можеш; по всички начини, по които можеш; на всички места, където можеш; по всяко време, в което можеш; на всички хора, на които можеш; толкова дълго, доколкото можеш.“

**Грешно е да не правиш
нищо, когато имаш
способността да
направиш нещо.**

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Марко 2:23-3:35

Службите бяха продължили дълго. Групата се бореше с тълпите по целия път извън града. Постоянно нарастващата репутация на Исус правеше ходенето по улицата труден процес. Всяка стъпка беше борба. Всяка молба бе отчитана. Към края на града множествата намаляваха и за апостолите настъпваше облекчение. Най-накрая имаха време за себе си. Те се нуждаеха от това. Бяха изморени и гладни.

Точно тогава тази група юдейски мъже извърши престъпление, така осъдително, че ги квалифицира за смъртно наказание: те обявваха.

Исус, и апостолите знаеха, че нарушават закона. Те знаеха, че техният обяд ще „влезе в новините“. Въпреки това те обявваха.

Втора и трета глави на Марк показват предизвикателството на Исус към установеното юдейско лидерство относно съботата. Те демонстрират, че Исус не е дошъл да работи кротко в периферията. Той бе дошъл да разтърси.

Славата на Исус бе започнала да привлича множествата, правейки

**Библията описва шест
конфронтации между
Исус и юдейските лидери
относно съботата.**

лидерите да се чувстват неудобно. Неговата

известност заплашваше силата и престижа на юдейските лидери. Те отговориха като Го поставиха под наблюдение. „Беше тяхно задължение...да се занимаят с всеки,... който въвежда хората в

заблуждение... Те бяха там, за да следят внимателно всяко действие на Исус.“ Докато апостолите събираха обяда си, фарисеите си водеха бележки. Исус и апостолите знаеха за тези бележки. Фарисеите не бяха с тълпата. Те не бяха се смесили с нея през този съботен следобед, също както не се смесиха с поклонниците в синагогата сутринта. „Никой не можеше да ги пропусне...в синагогата, предните места бяха места на честта и те седяха там.“ Исус можеше да спре апостолите. Той знаеше какви ще са последиците, и все пак Той не направи нищо за да ги спре. Той използва ситуацията за да предизвика изопаченото прилагане на съботата от страна на лидерите.

Отговорът на Исус към фарисеите бе съзнателно оскърбление към тяхната гордост и позиция. „Юдейските учители се гордееха със своите познания върху Писанията, а в отговора на Исус имаше загатнато порицание за тяхното невежество относно Светото писание“³. Той им показа, че го разбират погрешно. Той „иска да каже, че при своето изучаване на Писанията фарисеите пропускат урокът, скрит в случката,

който щеше да обясни.“ Човешката нужда има предимство пред закона. Законът не е целта. Хората са целта.

Мъжът с изсъхналата ръка даде друга възможност на Исус да предизвика фарисеите. Исус отиде в синагогата знаейки какво може да се случи. „Да отиде Той отново в синагогата.....беше нещо смело. Бе действие на човек, който отказваше да търси безопасност и който бе решен да гледа в очите една опасна ситуация.“ Когато срещна осакатения мъж, „Той не се поколеба да събори стената от традиционни изисквания, които барикадираха съботата.“ Исус не само излекува ръката на мъжа, Той го накара „да се изправи наред“ (Марко 3:3). Исус искаше да направи стъпката по такъв начин, че никой да не пропусне да я види.“ Това излекуване бе публично съобщение към фарисеите. Той преднамерено наруши техните закони, защото тези закони бяха невалидни.

Съботата бе твърде важна за Исус за да си замълчи. Първоначално създадена да дава на човечеството шанс да опознава своя Създател (Изход 20:8-11), съботата бе нещо, което Сатана свирено атакуваше. „Той се трудеше за да я изопачи, понеже тя е знак за силата на Исус. Юдейските лидери изпълниха волята на Сатана, обграждайки Божия почивен ден с обременяващи изисквания“.9 Истинската цел на съботата не бе познаваема. Исус трябваше да промени господстващата представа за съботата.

Библията описва 6 конфронтации между Исус и юдейските лидери относно съботата (Марко 3:1-6; Лука 13:10-17, 14:1-4; Йоан 5:1-17, 9:1-34). Всеки път Исус поставяше човешката нужда над ритуалния закон, който бе изгубил връзка с истинската цел да възстановява пълнотата. Исус използваше този аргумент със страст. Той бе „огорчен, понеже юдейските лидери използваха високите си длъжности и позиции да представят невярно Божия характер и изисквания.“10 Фарисеите започнаха яростно да разпространяват слухове, че Исус изпъжда демони, понеже самият той е най-големият демон. Това бе доказателство за техния непростим грях. Фарисеите „бяха убедени, че божествена сила съпътства Христос, но за да се противопоставят на истината приписаха работата на Святия дух на Сатана и оттам нататък те бяха контролирани от неговата власт.“ Работата на Святия дух има за цел да покаже на грешника неговия грях, за да може той да се разкае. Да отхвърлиш Святия дух значи да се поставиш извън обхвата на разкаянието и вярата. Фарисеите бяха прекъснали Божиите средства за комуникация.

Втора и трета глави на Марк представят важността на съботата. Те са предупреждение да се гледа отвъд установените практики, да се проверява дали духът, в който се покланяме е в хармония с Божията цел.

КАКВО МИСЛИТЕ?

1. Защо мислите, че конфронтациите относно съботата бяха искрата, която доведе до разпъването?

2. Исус, Когато виждаме в тези глави е активен и „гледа в очите“. Как това се свързва с Исус в другите евангелия?

3. Как можем да разпознаем, че Святия Дух ни води?

СВИДЕТЕЛСТВО

Марко 2:23,24,27,28

Как може да върши такива неща в съботен ден? Знае ли какво прави? Защо позволява такива неща да се случват в събота? Как може да лекува в събота? Трябва да направим нещо за този Човек и Неговите последователи!

Невероятно е как Исус реагира на нашето мислене. Той знаеше какво мислят фарисеите и какво искаха да направят. Обвиняваха Го, че нарушава съботата и прави добро в събота, като че те бяха идеални пазители на съботата. Наистина ли я наруши?

„Исусовото одобрение на това, което Неговите апостоли направиха, и Неговите собствени дела на лекуване в съботен ден, са погрешно разбирани от съвременни автори като доказателство, че лично Той не съблюдаваше съботата, нито учеше апостолите да спазват законите на Стария завет и правилата във връзка със спазването на съботата.“

**„Бог предопредели
съботата за
благословение.“**

„Бог предопредели, съботата за благословение, а не за бreme и, че нейното спазване е в интерес на човека. Тя е проектирана да умножава щастието му,

Вместо да предизвиква затруднения... Пазене на съботата, което се състои само от вършене или невършене на определени неща, изобщо не е пазене на съботата. Само когато се практикува положителният аспект в пазенето на съботата, ние можем да се надяваме да получим ползата, предопределена от един мъдър и обичащ Създател. (Виж Исая 58:13)

„Множеството изисквания на равнините, отнасящи се до педантичното съблюдаване на съботата, са базирани върху концепцията, че тя е по-значима в Божиите очи от самия човек... Така те я превръщат в абсурд...“

„Само Спасителят има правото да покаже какво е подходящо за този ден; следователно, фарисеите надхвърляха прерогативите си. Църквата няма никакво право да запълва съботата с потискащи ограничения - както правеха евреите - или да прехвърля нейната святост от един ден към друг.“

Не е наше право да казваме какво да се прави и какво не в съботен ден. Нека правим каквото Бог иска от нас. Не трябва да губим времето си в обвиняване на другите какво вършат в събота. Нека помним, че Исус е Господарят а не ние.

Да спазвам значи да служа

ДОКАЗАТЕЛСТВО

Марко 2:27-3:5

Повечето адвентисти от седмия ден знаят четвъртата заповед наизуст. Ние знаем точно как да „пазим“ съботата. Ние знаем също, че нашата събота произлиза от юдейството.

Адвентистите от седмия ден да пазят съботата свята поради четвъртата заповед (Изход 20:8-11), но юдеите посочват и друг текст, Второзаконие 5:12-15. Въпреки, че този текст сочи към почивката, в него се споменава излизането от Египет, важно събитие в юдейската история. Юдеите свързват двете заповеди (да се почива и да се помни Изхода) заедно, сочейки към свободата. В онази епоха само висшата класа е разполагала с време без работа. По-ниските слоеве на обществото работели 7 дни в седмицата. Юдейската събота показвала, че при Бог всеки е свободен да почива и да се прекланя пред Него.¹

Представата за съботата, изразяваща свобода е красив образ. Християнската събота предлага още по-пълна свобода. Юдеите имат много закони, описващи точно какво не може да се върши в съботен ден, включително да не се докосва молив или „да се разделят два конца“² Исус се бореше срещу това обърквато създаване на правила. Марко 2:27.

Исус искаше ние да се наслаждаваме на съботата.

Той, обаче, отива отвъд

обикновената наслада. В Марко 3:4,5 излекуването на ръката на един мъж илюстрира Неговото твърдение, че е подходящо да се върши добро в съботен ден. Ние, като християни, имаме свободата да служим на другите в съботен ден.

Повечето адвентисти смятат, че са изпълнили своя дълг, отивайки на църква в събота, действие, което не може да се съпостави с нито една заповед от Светото писание. Истинското пазене на съботата включва служене. Пази съботата, покланяй се на Бог и почивай, но също така прави добро. Исус е Този, на Когато трябва да подражаваме, а не на юдеите с всички правила за съботата. Исус каза, че е подходящо да се върши добро в съботен ден и служеше на другите в събота.

**Идеята за съботата,
изразяваща свобода е
красив образ.**

1. <www.us-israel.org>

Сряда
13 Април

Как да нарушавам закона?

ИМА КАК

Марко 3:1-5

Исус знаеше как да нарушава закона. Всъщност, Той притежаваше умение за това - особено, когато имаше хора наоколо да наблюдават Неговите дела на безочливост. Какво научаваме от Исус по отношение на уважаването на човешки закони? За да промени системата, Исус трябваше да заеме публично, незачитащо отношение срещу нея. Ето три обичайни начина и причини за Неговите „нарушения“ на закона:

- Исус действаше открито;
- Исус го правеше преди всичко за доброто на другите - Той получаваше в замяна радост и удовлетворение;
- Исус го използваше за да предаде урок;

Той дойде да разобличи човешката заблуда. Чрез примера на

Исус знаеше как да „нарушава“ закона.

Исус разбираме, че идеята на Божиите закони е доброто на всеки един; докато, човешките закони са създадени в дух на себелюбие. Създателят на закона се облагодетелства, докато други са потискани от него. Не е така с Божия закон Той

е съвършен и усъвършенства характера на тези, които го спазват. Исус получи радост като възстанови изсъхналата ръка на един човек, особено, когато го правеше в деня, който Бог бе създал за възстановяване на човека. Оскърбяваше го егоизма, проявяван от лидерите и законниците на юдейското общество. Никои не отказа изцелението, извършено в съботен ден. Никои не каза: „Събота е, Исусе от Назарет, мога да почакам до утре да бъда изцелен.“ Ако някога нещастие би връхлетяло тези лидери почти е сигурно, че те ще потърсят изцеляващите ръце на Исус без значение кой ден е.

Ние също можем да се научим от Исусовия безкористен пример. Може да дойде време да протестираме срещу дадена система, която ни потиска. Но ние имаме правото и отговорността да донесем правосъдие, изцеление или мир на някоя душа и така да изпълним закона на Христос - закона на любовта.

КАКВО МИСЛИТЕ?

1. Каква роля трябва да има един християнин в международни конфликти като гражданските войни в Африка или Югоизточна Азия?

2. Добре ли е да се работи в болница в съботен ден? А да се помогне на съсед да си окоси ливадата?

Скрити цели

МОЕТО МНЕНИЕ

Марко 2:22

Нека не мислим, че Христовите апостоли са били съвършени. В някаква повратна точка те обръщаха гръб на уроците, на които Исус с любов и търпение ги бе учил. Въпреки, че бяха слушали Неговите учения, наблюдавали чудоейните му излекувания и бяха почувствали Божието слово да гори в сърцата им, те всички се оказаха недостатъчни в едно или друго отношение. Всеки апостол имаше свои собствени скрити причини да се присъедини към Христос. Приемайки този факт, ние знаем, че всяко предизвикателство е време, в което се взема решение за вечността.

За разлика от останалите има един апостол, чийто живот не можем да разберем. И това е животът на Юда. Ретроспективно, трудно се разбира как е направил такъв неудачен избор. Юда е наблюдавал Исусовата мисия от първа ръка. Той беше финансовият директор на Исусовата кампания! Божият вечен план бе обяснен и демонстриран пред неговите очи. Как тогава се случи това?

Животът на Юда е урок за оценяване на причината, поради която си се присъединил или продължаваш да стоиш в Божията църква на остатъка. Много от нас виждат работата и Божието слово. Ние приемаме служби и работим в църквата. За съжаление, някои от нас могат напълно да се провалят в осъзнаването на Божия план, понеже сме напълно фокусирани върху личните си цели. Юда не успя да остави настрана своите цели и не позволи на Божията променяща сила да го преобрази.

**Той бе финансовия
директор на
Исусовата кампания.**

„На Юда бяха дадени същите възможности, както на останалите апостоли. Той слушаше същите ценни уроци. Но живеенето на истината, което Исус изискваше, не бе в съгласие с желанията и целите на Юда. Той не прие да се откаже от идеите си за да получи мъдрост от небето.“ Юда се провали в осъзнаването на мотивите си. Той губеше времето си и в крайна сметка загуби душата си.

„Мотивът е този, който придава характер на нашите действия, подпечатвайки ги със срам или с висока морална стойност.“

Нека изследваме себе си за да установим какви цели имаме. Фокусът ни не трябва да е в съвършенството, но в постоянството да позволяваме на Бог да ни променя. Това ще премахне всички скрити цели, които имаме.

КАКВО МИСЛИТЕ?

Мотивите ни водят ли до разлика в качеството на служенето ни за Бог?

Петък
15 Април

Събота за един слуга

ИЗСЛЕДВАНЕ

Матей 20:25-28

С ДВЕ ДУМИ

Като слуга Исус съблюдаваше съботата, правейки добри неща на другите, дори когато това означаваше да влезе в противоречие с традициите на фарисеите. Той доказва, че съботата е благословение, а не бреме - ден за поклонение пред Бог, за почивка и служене на другите. Човешките същества са ценени повече от закони и ние трябва да фокусираме вниманието си как по най-добрия начин да спазваме Божиите закони за себе си, отколкото да укоряваме други, които мислят различно, или да осъждаме как те съблюдают законите. Провалянето в упазването на всички Божии планове за нас, поради преследването на лични цели, непременно ще ни доведе до загуба на душите ни.

А ЗАЩО НЕ?

- Да отделя от своето време и таланти за творческото развитие на един съботно-училищен урок;
- Да изработите поздравителни картички и да впишете библейски стихове в тях. Разнесете ги или ги изпратете по пощата на инвалиди, затворени в домовете си или на църковни членове, които са в болница, давайки им възможност да разберат, че мислите за тях.;
- Молитви с вашата църковна молитвена група. Правете си молитвен списък така, че да можете да се връщате към него през седмицата.;
- Да слушате или пеете химна „ Дай най-доброто от себе си на Владетеля“. Помислете какво значи за вас Исусовата мисия и жертва и как това ви помага да служите на другите.
- Сгответе ядене и го сервирайте на семейството си или приятели, които не сте виждали в последно време.;
- Да дарите консервирани храни или дрехи на местния център за бездомни.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

<http://www.unification.net/ws/theme138.htm>